

maalstjenlig Løsning at have saadanne to Kursus. Dette Forslag blev for øvrigt støttet af Venstres afdøde meget dygtige Folketingsmand P. Th. Nielsen. Imidlertid er man nu gaaet til en Uddannelse for alle Landbrugskandidater paa $2\frac{2}{3}$ Aar, idet man har ment, at der krævedes en længere Tid for, at Eleverne skulde kunne naa at fordøje Stoffet, og det er sikkert meget rigtigt. Der er jo i Tidens Løb føjet en stor Del nye Omraader til Landbrugsundervisningen. Man er nu ganske anderledes inde paa Bakteriologi, Elektricitetslære, Læren om Kraftmaskiner o. s. v. Men man kunde maaske ogsaa være gaaet den Vej at bortskære en hel Del af det gamle Stof. Naar man nu saa bestemt hævder, at Undervisningstiden tidligere kun var $1\frac{2}{3}$ Aar, saa vil jeg sige, at det var ganske vist den Tid, man kunde tage Landbrugseksamen paa, men der var mange studerende, der tog de saakaldte Grundvidenskaber paa disse $1\frac{2}{3}$ Aar og saa i et halvt Aar fuldstændig helligede sig de saakaldte Fagvidenskaber, saaledes at Studiet ved Højskolen blev $2\frac{1}{6}$ Aar. Nu kan man sige, at Forskellen mellem $2\frac{1}{6}$ Aar og $2\frac{2}{3}$ Aar ikke er saa meget stor, men naar der er Tale om et saa forholdsvis kort Tidsrum, er et halvt Aar dog noget. Direktør Ellinger siger i sin Skrivelse til Landbrugsministeriet, at Forandringen vil neppe medføre synderlig Formindskelse af Antallet af landbrugsstuderende. Jeg vil haabe, at Direktøren faar Ret, men jeg er ikke ganske sikker paa det. Mangen en ung Mand, der atter vil ud i Praksis, vil vist vige noget tilbage for at anvende saa lang en Tid paa sin teoretiske Uddannelse. Jeg kan ogsaa tænke mig, at mangan Fader mener, at det til Nød kunde gaa an med $1\frac{2}{3}$ Aar, og maaske vil strække sig til $2\frac{1}{6}$, medens $2\frac{2}{3}$ Aar maaske vilde være ham lovlig dyrt. Det skulde gøre mig ondt, hvis en hel Del unge Mennesker, som bagefter vil ud i Praksis, af den Grund vilde holde sig tilbage fra at søge Landbohøjskolen. Jeg gaar nemlig ud fra, at de, der søger Højskolen, bør tage en Eksamen. At gaa derind med det Formaal ikke at tage nogen Eksamen, kan have højst uheldige Følger. Man er tilbøjelig til at kaste sig over det, som er morsomt, men maaske ikke saa nyttigt, og det behøver jo ingenlunde at være Tilfældet, at det, som er mindre interessant og mindre morsomt, ogsaa er mindre nyttigt. Imidlertid er man nu altsaa blevet staaende derved, at man regner med et Kursus paa $2\frac{2}{3}$ Aar. Man er derved ogsaa kommet udover Etikette-spørgsmaalet, idet man var noget i Tvivl

om, hvad disse to Kategorier af Landbrugskandidater i Virkeligheden skulde kaldes. Nu er man paa det rene med, at der kun skal være een Landbrugseksamen, og de, der vil søge en udvidet Undervisning, maa gaa paa Fortsættelseskursus. Det er sikkert en i og for sig meget god Ordning. Jeg haaber i hvert Fald, at den vil tjene det, som det hele drejer sig om, Landbruget, til gode.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og velvillig Behandling, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige al god Støtte i saa Henseende.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen):

Jeg maa allerførst meget takke for den Tilslutning, som Lovforslaget har faaet fra samtlige Ordførere her i dette Ting. Det overrasker mig for saa vidt ikke, som — hvad jeg ogsaa gjorde opmærksom paa ved Forelæggelsen — de samme Anskuelser kom frem her i Tinget, da man i sin Tid behandlede Lovforslaget om Ombygninger og Tilbygninger ved Landbohøjskolen og senere Forslaget om at købe Københavns Sygehjem. Man skal ikke gaa i Rette med Fortiden, men der er noget, der tyder paa, at vi i den Tid, der er gaaet forud, ikke har været tilstrækkelig opmærksomme paa at hjælpe Landbohøjskolen til at yde den Undervisning, som Tiden maatte kræve, ved at skaffe den de Lokaler, som var nødvendige. Men nu er vi altsaa kommet saa vidt, at naar de Nybygninger og Ombygninger, der er planlagte, bliver fuldført, har vi de Lokaler, som er nødvendige, for at Undervisningen derude kan drives paa den Maade, som Højskolens Direktør og Lærpersonale ønsker og vi andre billiger. Det er da ganske selvfølgelig, at dette Lovforslag maatte følge efter Vedtagelsen af Loven om Ombygninger og Nybygninger paa Landbohøjskolen. I Indstillingen til Ministeriet angaaende dette Lovforslag var samtidig fremsat Ønske om Oprettelse af de Lærerposter, som her er nævnte, men af Hensyn til Tiden var jeg tilbøjelig til at mene, at man skulde udskyde denne Del af Forslaget, idet man saa senere kunde faa bedre Lejlighed til at drøfte selve Undervisningen og Ansættelsen af Lærerkræfter.

Men det overrasker mig alligevel behageligt, at man ved denne Forhandling er fuldkommen enig om, at de Krav, der fra Landbohøjskolens Side er stillede med Hensyn til Udvidelse af Lærerpersonalet,